

महात्मा गांधीचे आर्थिक विचार

प्रा. दुनधन्न ए.डी.

राज्यशास्त्र विभागप्रमुख, शंकरराव पाटील महाविद्यालय भुम

महात्मा गांधी यांचे विचार समजण्यासाठी भारतातील राजकीय व आर्थिक घटनांची पार्श्वभूमी लक्षात घेतली पाहिजे. तात्कालिन परिस्थितीमध्ये जहाल, मचाळ असा विचार प्रवाह अस्तित्वात होता त्या काळात गांधींनी महायुद्ध झाले त्या वेळेस ब्रिटीशांनी भारतास मदत मागितली व महात्मा गांधी यांनी ती देण्यास तयारी दाखवली. त्यानंतर मॉंटॅग्यू चेम्सफोर्ड सुधारणा पाहिल्यावर भारतीय नैत्यांची प्रमोदराशा झाली कारण त्यात भारतीयांनी अपेक्षितेले स्वराज्य दिलेले नव्हते. ब्रिटीशांनी महत्याची खाती आपल्या ताब्यात ठेवून कमी महत्याची खाती भारतीयांकडे सोपविली होती. तसेच ब्रिटीशासाठी नोकरीमध्ये वरिष्ठ जागा, अधिक पगार, रेल्वेत राखीव डब्ये, न्यायदानाची वेगळी पध्दती यामुळे भारतीय लोकांमध्ये बिघडले होते. या सर्व घटनांचा महात्मा गांधी यांच्या विचारावर प्रभाव पडलेला होता. राजकारणा प्रमाणेच गांधीजींचे अर्थ कारण मानवतावादावर उभारलेले आहे. राजकारणात त्यांनी जसे अध्यात्म आणले त्या प्रमाणे अर्थकारणात विकेंद्रीत व विश्वास मुलक अर्थव्यवस्थेचा पुरस्कार केला तसेच स्वावलंबनावर भर देऊन विकेंद्रीत अर्थव्यवस्थेवर भर दिला.

विकेंद्रीकरण

गांधीजींचा विकेंद्रीकरण अर्थव्यवस्थेवर भर होता. ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचे शोषण थांबवण्यासाठी श्रमप्रधान, स्वावलंबी ग्रामव्यवस्था निर्माण करण्यासाठी विकेंद्रीकरणावर त्यांनी भर दिलेला आहे.

शोषण गुलामगिरी थांबवण्यासाठी व व्यक्तिगत कौशल्याना वाव मिळण्यासाठी विकेंद्रीकरणाची आवश्यकता आहे.

केंद्रीकरणामध्ये एकाच व्यक्तीच्या हाती सत्ता जाते तसेच ती व्यक्ती त्यामुळे आर्थिक शोषण करते तसेच इतरांना गुलाम बनवते यासाठी विकेंद्रीकरण गरजेचे आहे.

सहकारी जीवन

गांधीजींनी सहकारी यांचा अर्थ असा सांगितलेला आहे की, सहकारी शेती म्हणजेच जमीनीची मशागत नांगरणे करणे यासारख्या गोष्टी सहका-याने कराव्यात त्यामुळे काय होईल. तर मजुरी व भांडवल यामध्ये वचत होऊन देशाचा विकास होण्यास मदत होईल.

ग्रामोद्योगाच्या संदर्भात गांधीजींचा असाच विचार असलेला आपणास दिसून येतो. ग्रामोद्योगामध्ये जनता वस्तु आपल्या झोपड्यात तयार करून त्या विकल्या जातील व येणारा नफा हा वाटून घेतला जाईल.

औद्योगिकरण

महात्मा गांधींचा साथी राहणी व उच्च विचारसरणी यावर भर होता. पाश्चात देशाप्रमाणे औद्योगिकीकरण त्यांना मान्य नव्हते. मोठ्या प्रमाणावर औद्योगिकीकरण सुरु झाल्यास स्पर्धांचे व बाजारपेठेचा प्रश्न निर्माण होतो. त्यामुळे प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष खेड्याचे शोषण होत असे महात्मा गांधींचे मत होते.

भारतासारख्या देशात मोठ्या प्रमाणात मनुष्यबळ असताना, मोठ्या प्रमाणात यंत्रांच्या सहायाने उत्पादन करण्यास मुळातच त्यांचा विरोध होता. तसेच कारखानदारीमुळे भौतिक सुखाकडे मानव वाटचाल करतो व मानव आळशी बनण्यास मदतच होते. व्यक्तीचा भौतिक व आध्यात्मिक विकास होण्यासाठी श्रमप्रधान अर्थव्यवस्था उचित ठरेल असे महात्मागांधींना वाटत होते. श्रमप्रधान अर्थव्यवस्थेवर गांधींचा भर होता. त्यांचा यंत्राला विरोध नव्हता तर त्या यंत्रावर प्रेम करण्याच्या प्रवृत्तीला त्यांचा विरोध होत. शिवणयंत्रासारख्या मानवाला सहाय्यभूत ठरणा-या यंत्रणाला त्यांचा विरोध नव्हता. त्यामुळे मानवाचे कौशल्य वाढतेच असे ते म्हणतात. त्यामुळे मानवाने यंत्राचे गुलाम न होता ती व्यवस्थात रित्या हाताळावीत.

महात्मा गांधी म्हणतात जेव्हा एखादे कार्य करावयाचे असते पण त्यासाठी लागणारे मनुष्यबळ कमी पडते त्यावेळेस यांत्रिकीकरण उपयोगी पडते. परंतु त्या कामासाठी मानसाची आवश्यकता असते. त्यावेळी यांत्रिकीकरण उपयोगी पडत नाही. मानवी श्रमाने जी कामे करता येणार नाहीत यासाठी यांत्रिकीकरणाचा उपयोग करावा अशी यंत्रे सरकारी मालकीची राहतील आणि लोकांच्या हितासाठी वापरली जातील याची काळजी घेतली पाहिजे.

विश्वस्त कल्पना :-

विश्वस्त संकल्पना ही आर्थिक समता व अहिंसक स्वतंत्र्याची गुरीवदनी आहे. विश्वस्त या कल्पनेमुळे भांडवल व श्रम यातील संघर्ष नाहीसा होईल. समाजात एक शांतता पूर्ण क्रांती घडून येईल व त्यामुळे योग्यत्याही कल्पना निर्माण होणार नाही.

महात्मागांधींना आर्थिक समता निर्माण करावयाची गरज होती. अहिंसक मार्गाचे निर्माण करावयाची होती. महात्मा गांधींना लोकांना नैतिक व बौद्धिक दृष्ट्या स्वावलंबी बनवायचे होते. यामुळे त्यांनी निर्माण केलेले राष्ट्रीय उत्पादन व खाजगी उद्योग धंदे यांचेवर भर देण्यात आला.

महात्मा गांधींना वर्ग संघर्षाचा सिध्दत मान्य नव्हता. भांडवलदारांचे व कामगार तसेच जमीनदार व शेतमजूर यांनी एकमेकांना सहाय्य करावे असे त्यांचे मत होते. महात्मा गांधी म्हणतात की, धनिक यंत्रणा अशी जाणीव झाली पाहिजे की, आपल्यामध्ये जो आत्म्य आहे तोच लोकांमध्ये आहे. त्यामुळे त्यांनी स्वतःला विश्वस्त मानव मानावे. जो विश्वस्त बनतो तो मालक राहत नाही.

संग्रह वृत्ती कमी करणे -

गांधीजीने असे म्हटले आहे की, मानसाकडे असलेली संग्रह वृत्ती कमी केली पाहिजे महात्माजीकून जगण्यासाठी त्या वस्तूची आवश्यकता हवी असते त्या वस्तूचा त्याने उपयोग करावा त्यासाठी जारत राहणा-या वस्तूचा त्याग करावा. यासाठी त्यांनी देवाचे उदाहरण दिले आहे ते म्हणतात की, ईश्वर कोणाच्याही वस्तूचा संग्रह करत नाही. तर त्यापुढे ते सर्व शक्तीमान असतात. त्यापुढे मानवाने आपल्या तरतू प्रमाणे मिळवावे आणि कशाचाही संग्रह करू नये.

महात्मा गांधी म्हणतात सर्वोंना एकच वस्तू जवळ बाळगण्यासारखी आहे ती म्हणजे काही जवळ न बाळगता म्हणजेय खोचने त्याग करावा.

वरील सवांवरून असे लक्षात येते की, गांधीजींना आत्म संख्याक व पहमंख्याक या सर्वोंना विकसनाची संधी मिळून सर्वोंचे कल्याण व्हावे या दृष्टीने अर्थव्यवस्था निर्माण केली पाहिजे यावर त्यांनी भर दिला यावरून गांधींच्या अर्थव्यवस्थांची लक्षणे पुढील प्रमाणे-

- 1) सहकारी शेतोवर भर देण्यात आला.
- 2) यांत्रिकीकरणाला गरजेपुरते महत्व दिले.
- 3) ग्रामद्योगाच्या विकासाला महत्व दिले.
- 4) मानवी जिवन पशु जिवन यामध्ये समतोल निर्माण केला.
- 5) विकेंद्रीकरणावर भर दिला

गांधीजीने स्वदेशी सर्वोदय विकेंद्रीकरण, विश्वस्त पणा यावर आधारित आर्थिक विचार मांडून सध्याच्या काळातील यंजसंकृती, वर्गकलह, व्यापारी, स्वधर्म यासारख्या गोष्टी टाळण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

संदर्भ ग्रंथ -

1. आधुनिक भारतीय राजकीय विचारवंत - डॉ शांताराम भोगले
2. भारतीय राजकीय विचारवंत - डॉ. भा ल भोळे
3. आधुनिक राजकीय विचार प्रणाली- प्रा. सुमीजा काकडे
4. शिक्षण क्षेत्रातील विचारवंत- प्रा. ना. ग. पवार

PRINCIPAL
S.P. Mahavidyalaya, Bhoom
Dist. Osmanabad